

Sygn. akt IV CSK 306/15

POSTANOWIENIE

Dnia 18 listopada 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa W. K.
przeciwko J. Spółce Jawnej w B.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 18 listopada 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Białymstoku
z dnia 16 stycznia 2015 r., sygn. akt I ACa 679/14,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 1800 (tysiąc osiemset) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie pozwany wniósł skargę kasacyjną, a jako uzasadnienie wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania podniósł wiele argumentów. Po pierwsze, wskazał na nieważność postępowania mającą wynikać z pozbawienia go możliwości obrony praw (art. 379 pkt 5 k.p.c.) przez to, że Sąd zmienił kwalifikację prawną sprawy. Sam skarżący jednak trafnie dostrzega, że zgodnie z zasadą *da mihi fatum, dabo tibi ius*, Sąd nie jest związany kwalifikacją prawną wskazaną w pozwie. W toku postępowania była badana kwestia załadunku i zabezpieczenia przedmiotu przewozu, a więc pozwany mógł w tej kwestii zajmować stanowisko. Nie sposób zatem uznać, że, biorąc czynny udział w postępowaniu, został pozbawiony możliwości obrony swoich praw. Po drugie, skarga nie jest oczywiście uzasadniona. Podnoszone wadliwości co do uzasadnienia nie są przekonujące - lektura uzasadnienia zaskarżonego wyroku nie dowodzi oczywiście nieprawidłowego zastosowania prawa. Po trzecie, skarżący twierdzi, że na tle sprawy pojawiły się istotne zagadnienia prawne wymagające oceny przez Sąd Najwyższy. Pierwsze dotyczy tego, czy zmiana kwalifikacji prawnej roszczenia w postępowaniu odwoławczym stanowi niedopuszczalną zmianę powództwa. Kwestia ta wątpliwości nie budzi, bowiem w myśl art. 383 k.p.c. zmiana powództwa dotyczy rozszerzenia żądania lub wystąpienia z nowymi roszczeniami. Tymczasem przy zmianie kwalifikacji prawnej powód dochodzi wciąż tego samego roszczenia, tutaj: odszkodowania za doznaną szkodę, a zmianie ulega jedynie podstawa prawna roszczenia. Drugie zagadnienie dotyczy interpretacji „czynności ładunkowych”, o których mowa w art. 43 pr. przew. Wbrew wskazaniom skarżącego, nie budzi wątpliwości, że dotyczą one oczywiście również zabezpieczenia przewożonego ładunku. Jest to jasne w szczególności w kontekście ust. 2 powołanego artykułu, z którego jednoznacznie wynika, że mają być dokonane w sposób niezagrażający

bezpieczeństwu ruchu drogowego. Trzecie zagadnienie dotyczy rozróżnienia między czynnościami ładunkowym a czynnościami zabezpieczającymi przesyłkę. Wskazano już jednak, że w świetle przepisów prawa przewozowego czynności zabezpieczające należy uznać za pojęcie węższe, stanowiące element dokonywanego załadunku. Wreszcie czwarte zagadnienie dotyczy tego, czy w rozumieniu art. 43 ust. 2 pr. przew. przepisy ruchu drogowego i przepisy o drogach publicznych to jedyne przepisy ustawy - Prawo o ruchu drogowym, których nadawca ma przestrzegać ładując towar, czy również wchodzi w rachubę inne przepisy (np. dotyczące bhp). Kwestia ta w ogóle nie została szerzej uzasadniona w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania. W powołanym przepisie nie chodzi jednak o konkretną, w ujęciu systematyki ustawy, grupę przepisów, lecz o przepisy dotyczące wskazanej tam merytorycznie problematyki.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.